

FELSŐKRISZTINA

2011. TE DEUM

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Táborba készülünk

A tavalyi évhez hasonlóan idén is táborba készül a Felső-krisztinavárosi plébánia közössége. Június 29–július 3. között fogunk eltölteni 4 napot a bodajki Tölgyes táborban.

Eddig 151 jelentkezőnk van: újszülöttől kezdve az idősekig szép számmal vesz részt, mozdul meg a közösség.

Várjuk a tábort, várjuk az együtt töltött napokat, ugyanakkor tudjuk, hogy a tábor olyan lesz, amilyenné mi tesszük. Mindenkinek van feladata, mindenki hozzáteszi a saját részét. A tábor nemcsak „nyaralás” és nemcsak „program”, hanem együttlét! Bízom benne, hogy idén is sok szép élményben lesz részünk!

Tóth Zoltán

Keresztelő Szent János
ünnepéhez kapcsolódó
templombúcsúnk
június 19-én, vasárnap
a fél 11 órai szentmisén
ünnepeljük.

A szentmisét *dr. Török Csaba*,
krisztinavárosi atya
mutatja be,
közreműködik az énekkar.

A szentmise után
mindenkit szeretettel várunk
agapéra a templomkertben.

Ünnep és találkozás

„Itt van Jézus köztünk” – énekeltek május 8-án, vasárnap, a 9 órai szentmisén, ahol húsz gyermek járult az első szentáldozáshoz. Valóban ünnep és találkozás volt ez az alkalom, az ünnepet nem tudta elrontani a hirtelen jött hideg és a szakadó eső sem.

Szeretem nézni az elsőáldozók arcát: legjobban akkor, amikor első gyónásuk után kilépnek a gyóntatószékből, ragyogó szemmel, fel szabadultan. Jó látni a szentmisén is a komoly, megilletődött vagy éppen vidám, boldog tekinteteket.

A múlt héten, a hittanórán az egyik kisfiú büszkén újságot: „Én már *negyedikáldozó* voltam!”

Segítse őket Jézus, hogy lelkese-
désüket megőrizve, eljussanak a ve-
le való számolatlan találkozásig!

Elsőáldozóink 2011-ben: *Angler Lilla, Benyeda Mónika, Borosnyay Bence, Cselényi Laura, Estefán Abigél, Estefán Lea, Győri Benedek, Gyuni Fanni, Hoffmann Máté, Iráni Jason, Jubász Bálint, Jubász Márton, Lits László, Lits Levente, Lendvai Bence, Mikófalvy Franciska, Müller Ferenc, Schmidt Zsófia, Török Lili, Viola Zsolt*

A szentségi felkészítést *András*
atya tartotta, hitoktatók: *Oláh Enikő, Lukách Krisztina.*

Családjaink éltető vérkeringése

A Család éve alkalmából plébániánk házaspárai május 21-én találkozó keretében mutatkoztak be egymásnak a plébánián. Az összejövetelt családreferensünk, *Hernádyne Szemere Rita* és *Pécb Olivia* szervezte azzal a szándékkal, hogy a párhuzamosan működő házaspárok megismerhessék egymást, s hogy közösen gondolkodjanak a házaspárok egyházban, plébánián betöltött szerepéről. Vendég előadók is érkeztek az együttlétre: *Móré István* és felesége, *Ilona*, korábbi egyházmegyei családreferensek.

Az együttlétet Márton atya nyitotta meg, köszöntötte a jelenlévő 15 házaspárt: a csoportok képviselőit és néhány újonnan csatlakozni kívánó párt. Látásból jól ismertük egymást, az ilyenkor kötelezően szokásos bemutatkozás helyett Rita kérésére a jelenlévőknek le kellett rajzolniuk saját közösségük ott helyben megtervezett címerét. A címer identitást hordoz, jelkép, egyben védjegy is. Törtük a fejünket csoportunk legfontosabb ismervein, rajzoltunk, vágtunk, ragasztottunk és emlékeztünk. Felidéztek csoportunk 12 évvel ezelőtti megalakulását, az indulásnál jelenlévő tagokat, s gondoltunk azokra is, akik már nincsenek közöttünk. Emlékeztünk az évekkorábbi beszélgetésekre a példaképeinkről, Szent Pál leveleiről, a különböző felekezetekről, a szentekről, a hűségéről, a bizalomról, a gyermeknevelésről. Emlékeztünk a kirándulásokra, az adventi gyertyagyújtásokra, az agapékre. Megfogalmazódott bennünk, hogy ha nem is szoros baráti kötelékkel, de a közös emlékek által összetartozunk. Talán ez a derűvel átítatott felismerés jutott felszínre címereink szóbeli bemutatásakor is, hiszen vendégünk, István megjegyezte: szívben itt nincsen hiány.

A bemutatkozást Ilona és István előadása követte. Tanúságtételük vezérfonala 45 éve tartó házasságuk dinamikája, családközösségük arculata és annak megtartó ereje volt. Mindemellett gazdag merítést adtak abból, amit a családban élő emberről tudnak és gondolnak: pl. az ember alapigényeiről, az ezek hiányából fakadó sérülésekről, az élet erőforrásairól. Minderről nem az elmélet szikárságával szóltak, hanem a tapasztalat, a személyesség erejével. De még ennél is sokkal többet közöltek. Hitelességükkel, ahogy házaspárként közöttünk voltak: néha más-más szemmel látva ugyanazt a dolgot, s a felénk áradó nyitottságukkal. Emlékező adott összefoglalójukból valók a következő sorok: A házaspárközösség a valahová tartozás, a nyitottság, a kölcsönös szeretet helye, az együttműködés, a gyógyulás és növekedés, a rokonszenv-ellenzenv fölé emelkedés, a megbecsülés, a türelem gyakorlásának a helye, a kölcsönös bizalom, a valóság önismeret szerzésének a helye, a gyengeségek, keresztjeink megosztásának a helye, a talentumokkal való élés, a szolgálat születésének és az ünneplésnek a helye.

A kiscsoportos beszélgetésekben a felvetett kérdéseknek csak a feléig jutottunk, sokáig tartott még a csevej a pazarul megterített hidegtálas asztal mellett is, Rita és Tamás éjjelig tartó előkészítő gondoskodásának köszönhetően. Mikor másnap a kilences mise előtt Rita ragyogó arccal újságot hozta, hogy a találkozói végére az eddig még csoportnak el nem kötelezett párokból megalakult a negyedik házaspár kör is plébániánkon, azt éreztem, Ritának a közösség ügye tényleg saját ügye. Köszönet érte!

Tóth Zoltánné Teca

Rendhagyó képviselőtestületi ülés

A plébánia képviselőtestületének utolsó ülését május 28-án rendhagyó módon Balatonfenyvesen, a Regnum Marianum üdülőjében tartottuk. Először a templom felújításáról beszélünk. *Márton* atya és *Béres György* világi elnök tájékoztattott a munka aktuális helyzetéről, a felújítás várható ütemezéséről.

Marosi Gabriella javasolta, hogy a templomfelújítást végző kivitelező hozzon iroda konténer, valamint a közüzemi díjak megosztása kerüljön bele a szerződésbe.

Csiszér Istvánné kérte, hogy biztosítsák majd a templom kert felőli oldalán a külső világítást, mert ennek hiánya a téli hónapokban balesetveszélyt okoz.

A fémből készült Jézus Szíveszobrot egy hívő saját költségén restauráltatja.

Tóth Zoltán adott tájékoztatást a plébániai táborról. A tavalynál jobban odafigyelnek a szervezők a programok minőségére és összehangolására. A mostani összeállításban lesznek párhuzamosan meghirdetett programok, hogy a különböző korcsoportok ezekből választhassanak. Az eddig jelentkezők száma körülbelül annyi, mint tavaly, viszont kevesebb idős ember és több kisgyermekes család jelentkezett.

Szerdabelyi Csongor bejelentette, hogy a Felsőkrisztina c. plébániai újság szerkesztősege lemond.

Varga András atya június végén elmegy. Új káplán nem várható, viszont hat hónapra diakónus érkezik. *Györgydeák Lajos* atya július 15-től kisegít templomunkban.

Kovács Ádám

Kerítés, felújítás, bevásárlóközpont

Lassan megszokottá válik, hogy plébániánkon minden évben valami változik. Az elmúlt években teljesen megújult a plébánia épülete. Az ablakok cseréje és kisebb belső felújítások után az épület külső tatarozása, hőszigetelése, tetőfelújítása következett. Szébbé, gondozottabbá vált a plébánia kertje, az új útburkolatok révén pedig biztonságosabbá a közlekedés.

A plébánia alapításának hetvenedik évfordulójára tovább szépsült a templom szentélye. Felavattuk az új Keresztelő Szent János szobrot, és új padok kerültek a frissen festett szentélybe.

Biztosan többen észrevették, hogy jobban lehet hallani a beszédet, a felolvasást a templomban. Igen, mert tavasszal – korlátozott anyagi lehetőségeinket is figyelembe véve – felújítottuk a hangosítási rendszert. Ez erősítőt, keverőpultot, CD-s-rádiós egységet, vezeték nélküli mikrofonokat, az ezekhez szükséges erősítőt, valamint néhány új hangfalat jelent. Az ambó előtti oldalsó pad helyére újat, a szemköztihez hasonlótt készítettünk, azon kényelmesen és többen férnek el.

És most következik a templom külső tatarozása. Mivel – rajtunk kívülálló okok miatt – egy új templom felépítése a közeli jövőben nem várható, a jelenlegi templomépületet fel kell újítani. A képviselőtestület határozata értelmében már a télen elkezdődtek az előkészítő munkálatok, melybe bevontuk az érsekség építész szakemberét is. Az engedélyeztetés hosszabb időt vett igénybe, mint gondoltuk, a földhivatali, fővárosi, illetve kerületi ügyintézési átfutási idők miatt. A kiviteli terv és annak felülvizsgálata is megtörtént.

A felújítás menetrendje

A kiviteli terv május 23-ra elkészült. A jogerős építési engedélyt

várhatóan július elején kapjuk meg. A felújítás kezdete július 1. Szeptember 30-ra szeretnénk befejezni a munkát, az időpont azonban a szigetelési technológia függvényében még változhat.

A tatarozáshoz kapcsolódóan a piac felőli kapura kaputelefont, távnyitót kell szereltetni. Szintén meg kell oldani a templom elektromos, úgynevezett betáp vezetékének, valamint a telefon légvezetékének cseréjét is.

A környék és a plébánia eddig megszokott életét is befolyásolja a szomszédunkban nemrég megkezdődött építkezés. Várhatóan sok kellemetlenséggel fog járni. Az építgető mindenestre gesztust tett, amikor saját költségén – Márton atya jóváhagyásával – körbekerítette a plébánia területét. Köszönjük. Talán nem kellene hangsúlyozni, hogy ez – főleg a jelen helyzetben – milyen előnyökkel jár. Hogy mégis kell, annak oka, hogy az elmúlt időszakban sok reklamáció, panasz, sőt fenyegetés érte a plébános urat a hívek és a környékbeliek részéről, nem egy esetben egészen alpári stílusban.

Nézzük a tényeket

A templomkert a plébánia magántulajdona, tehát nem közpark, még akkor sem, ha néhányan annak, vagy kutyasétáltatónak használták. Bekerítése tehát jogszerű.

A kerítés már régen szívügye a plébániának, hiszen áldatlan állapotok uralkodtak itt. A templom közvetlen környezete elmélkedésre, közösségi foglalkozásra, a plébániai hitélettel kapcsolatos tevékenységekre szolgáló tér.

Az építkezések miatt (bevásárlóközpont, templomtatarozás) alapvető szükséglet az elkerítés.

A templom, illetve a plébánia négy oldalról, négy kapun keresztül megközelíthető. A kapuk közül

három minden mise vagy istentisztelet idején nyitva van (általában fél órával előtte nyitjuk és fél órával utána zárjuk), továbbá vásár- és ünnepnapokon napközben mind a négy kapu folyamatosan nyitva van. A fent említett kaputelefon használatával pedig minden időben be lehet jönni. Továbbá minden közösség kap(ott) kulcsot, amivel összejöveleik alkalmával bejuthatnak a plébániára.

Az pedig, hogy a templom és az épülő üzletház közti utca lezárása miatt egyeseknek esetleg kerülni kell, az eddig megszokott útvonalat meg kell változtatni, nem a mi hibánk, azért máshol kell reklamálni.

Megértjük, ha egyeseknek kellemetlen, hogy változtatni kell eddigi szokásaikon, de úgy vélem, a fenti érvek talán erősebbek a megszokásnál. Sajnos a tatarozás miatt esetleg további kellemetlenségekkel kell számolnunk, amiért már most kérjük türelmüket és megértésüket.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani *Horváth Lászlónak, Annának, Szauer Tibornak, Marosi Gabriellának, Müller Ferencnek, Baksa Györgynek, Szmercsányi Boldizsárnak* és mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárul a templom és plébánia szebbé tételéhez.

Béres György

Helyesbítés

A Felsőkrisztina XIII. évfolyamának 2. számában, a 2010. nagyböjti újság anyakönyvi rovatában tévesen írtuk az egyik elhunyt nevét. Helyesen: **Moravcsik Imre**, akit 2010. január 9-én, 68 esztendősen vett magához az Úr. A hibáért a hozzátartozók elnézését kérjük.

Elköszön a képviselőtestület

Bármily furcsa, ismét eltelt öt esztendő, így a 2006-ban megválasztott képviselőtestület mandátuma lejárt. Az elmúlt öt év – hasonlóan az előző ciklushoz – mozgalmas volt a plébánia életében. Közösségeink megmaradtak, sőt bővültek. Tagjai aktivitásukkal, ötleteikkel egyre színesebbé teszik a plébániai életet. Nem volt könnyű ez az öt év, hiszen sok volt a feladat és nagy a fluktuáció, legalábbis a káplánok körében. Miközben örömmel fogadtuk és megszerettük őket – *Laci* atyát, *Jócsi* atyát, *Balázs* atyát és legutóbb *András* atyát –, egy-két év elteltével szomorúan el is kellett válnunk tőlük, mint most *András* atyától. Súlyos veszteségek is értek. A Jóisten akaratát elfogadva, de nagy-nagy fájdalommal búcsúztunk el egykori papjainktól, *Nagy Imre* atyától, volt plébánosunktól és *Sándorfi István* atyától. 2009-ben pedig szeretett templomatyánktól, *Seidl Fideltől* vettünk búcsút. Imádkozzunk értük!

Szép számmal akadtak örömteli események is, elég, ha csak *Godofréd (Pálmai Péter)* atya gyémánt miséjét említem, vagy a schola 25 éves jubileumára gondolunk. Közben voltak kiemelkedő feladataink is, mint például a 2007-es városmisszió plébániai szervezése és lebonyolítása, vagy a plébániai jubileum taval, és hosszan lehetne még folytatni a sort. A plé-

bánia életében 2010-ben első ízben szerveztünk táborot Bodajkra, amit a nagy sikerre való tekintettel idén ismét megrendezünk.

A közösségi és lelki élet mellett *Márton* atya vezetésével igyekeztünk anyagi javainkkal is jól sáfárkodni. Amint azt a hívek is tapasztalták, teljesen felújítottuk a plébánia épületét, szebbé varázsoltuk a templom kertjét, és most hozzákezdünk a templom felújításához. Természetesen mindezek a beruházások a hívek támogatása, nagylelkű adományi nélkül nem valósulhattak volna meg. Köszönet érte.

Tehát tettük a dolgunkat. Hol jól, hol hibázva ebben vagy abban a kérdésben. Most, hogy mandátumunk lejárt, megköszönöm a hívek támogatását, *Márton* atya irányítását, s valamennyi képviselőtársam munkáját.

Szeptembertől elkezdődik az új testület megválasztásának folyamata. Ebben először a hívek tehetnek javaslatot a jelöltekre, majd ha ők elfogadják a jelöltséget, szavazással dönthetnek az egyházközség tagjai az új tagok személyéről, akik a plébános úr által delegált tagokkal együtt alkotják az új testületet.

Végezetül álljon itt a leköszönő testület tablója: (balról az első sortól kezdve):

Seidl Tibor, Kovács Ádám, Horváth Lászlóné, Marosi Gabriella, Csiszér Istvánné, Pongrácz Judit, Füredi Ivánné, Mubi András, Szende Ákos, Györgydeák Márton plébános, Schimmer József karnagy, Lukács Krisztina hitoktató, Andrejszki Katalin, Hajas György, Hornyik Henrik, Vajna László, Béres György, Seidl Fidél templomatyja, Szócs László atya (illetve Varga András atya), Tóth Zoltán, Csekő Imre, Szerdabelyi Miklós, Péch Antal templomatyja, Szerdabelyi Csongor, Hernády Tamás

A felismert igazság kötelez

Mindennapjainkban időnként megtapasztaljuk a sikertelenséget, a fájdalmat, a szomorúságot. Olykor még a reménytelenség is megkísért. Dolgaink, elgondolásaink jobbra fordulása elmaradni látszik. Borús hangulatunkat enyhíti, ha azt megoszthatjuk másokkal.

Együtt érző vagyok a nagypéntek élményével Emmauszba igyekvő tanítványokkal. Reményük, hogy Jézus, az Isten Fia meghozza a szabadságot, nem vált valóra. A melljük szegődött útítársnak is szívesen elmondják lelki fájdalmukat. Ő viszont, ahelyett hogy osztozna bánatukban, gondolkodásra serkenti őket. Felidézi a próféták jövendöléseit, az általuk is ismert igazságokat. Megérkezve céljukhoz, új társukat, aki tovább akart menni, marasztalták: *Maradj velünk, mert esteledik...*

Elfogadva a meghívást, vacsorához ültek. Ismeretlen társuk kezébe vette a kenyeret, megtörte és... A két vendéglátónak megadatott a felismerés öröme. A feltámadt Jézus volt a társuk. Felidéztek az élményt: *Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk?* A pihe-nésről lemondva, azonnal visszatértek Jeruzsálembe, hogy rendkívüli örömeiket megosszák barátaikkal.

Minket is, mai tanítványokat időnként eltölt a depressziós hangulat. Céltalannak, értelmetlennek találjuk az életet. Nem figyelünk a láthatatlan társ hangjára. Az én életemben nagyon sokszor a hit adott erőt. Nem szüntette meg a fájdalmat, a szenvedést, de segített felismerni annak értelmét. Ez Krisztus áldozatához kapcsolva már igaz értéké is válhat.

A fiatalokkal időnként körüljárjuk a belül sötét templomot és látjuk, hogy kívülről szürkék, jelentéktelenek az épület ablakai. Közönyösen viszonyulnak sokan a válásos hit gyakorlásához is. Szükségtelennek, szürkének ítélik. Ahhoz viszont, hogy a napfénytől megvilágított színes ablakképek szépsége feltárujon a szemünk előtt, be kell mennünk a templom belsejébe. A hit szépségét is csak belülről tapasztalhatjuk meg. Bízatom a fiatalokat, hogy legyenek éberek. Ismerjék fel napjaikban a gondviselés apró jeleit. Ha törekszem arra, hogy életemet Isten akarata szerint alakítsam, úgy felismerhetem a véletlennek mondott események, találkozások mögött a számomra célirányos égi jelet.

Az emmauszi tanítványok felismerték tanítójukban a feltámadt Üdvözítőt. Őt hallgatva lángolt a szívük. Nekünk, hitre nevelőknek (és szülőknék) is erre kell törekednünk a hit ébresztésekor, átadásakor. Segíteni kell, hogy fiataljaink felismerjék saját életükben a húsvéti találkozás örömét, és ezt életükkel, cselekedeteikkel, szeretetükkel átadják környezetüknek is. A felismert igazság kötelez. Küldetést kaptunk, hogy hirdessük az evangéliumot, a feltámadás örömhírét.

Gerber Alajos

MEGFEJTETTÜK!

Ha nem is az örök élet titkát, de egy tanéven át sok olyan rejtvényt fejtettünk meg, melyekkel már ismerősebbé, otthonosabbá válhattak a templomok számos család és gyerek számára. A diákmise rejtvényorozatába, örömünkre, idén sokan kapcsolódtak be, több mint hetvenen vettek részt több-kevesebb kitartással. Sokan inkább a második félévben vagy a vége felé kaptak kedvet hozzá. Reméljük, megőrzik lelkesedésüket és ősztől már az elejétől versenybe szállnak.

Minden fordulóban volt jutalmazás: kézzől-kézre járt a Vándorbiblia, és nem maradt el a hagyományos Sport szelet sem. Május 15-én, a diákmisén azokat jutalmaztuk, akik egész tanévben kitartóan dolgoztak.

A családi kategória jutalma egy-egy szép gyertya volt, melyeket *Andrejszki Kati* készített. Az ő gyertyáival csak egy gond szokott lenni: sajnáljuk meggyújtani. Tessék bátran égetni a gyertyákat családi ünnepeken, imádságnál, és jövőre újra fejteni a rejtvényt!

A **családi kategória** győztese, tavalyi elsőségét megőrizve, 13 helyes megfejtéssel a *Siposs* család. Második helyezett 11 helyes megfejtéssel a *Halmosi* család. A kategória harmadik jutalmazottja 8 helyes megfejtéssel a *Tegzes* család.

A **kicsiknél**, azaz az óvodások és első osztályosok között első helyezett lett 12 helyes megfejtéssel *Szakács Luca*. Második helyezett 10 helyes megfejtéssel *Vidács Anna*. Harmadik helyezést ketten is elértek 8-8 helyes megfejtéssel: *Tóth Domonkos* és *Paolo Pasquali*. Az ő jutalmuk bibliai témájú kifestőkönyv volt. A kicsiknél dicséretesen szerepeltek és jutalmat kaptak: *Perczel Jakab* és *Matyi, Víg Botond, Zsombor* és *Levente*, valamint *Vidács Gergő*.

A **2-3. osztályosok** között az éves részvételért, 9 helyes megfejtéssel *Laura Pasquali* kapott jutalmat. Dicséretesen szerepelt *Mikófalvy Anna* és *Franciska, Jubász Emese, Gergő, Bálint* és *Marci*.

A **felső tagozatosoknál** éves egyéni jutalmat nem tudtunk adni. Dicséretesen szerepelt *Perendi Marianna* és *Zoltán*.

Folytatás októberben, a régi és az új rejtvényfejtőket szeretettel várják a készítőik:

Lukách Kriszta és Török Zoli

Kedves András atya, hiányozni fogsz

Plébániánk személyedben ismét papot búcsúztat, méghozzá olyan papot, aki nagyon a szívünkhöz nőtt, és aki igazán részévé vált a mindennapjainknak. Tanulmányaid befejeztével most visszatérsz saját egyházmegyédbe, Moldvába.

Emlékszem, milyen gyorsan összebarátkoztál a fiatalokkal és a ministránsokkal. Nehéz egyetemi tanulmányaid ellenére a játékban mindig benne voltál, sőt te tettél minket játékosabbá azzal, hogy a hatos misék után mindig azt kérdeztél tőlünk: „Mikor lesz foci?” Eszembe jut, amikor először rúgtuk együtt a bőrt (valami leeresztett gumilabdát...), milyen meglepetésként ért bennünket, hogy te azon ritka papok közé tartozol, akik foci cipőt is húznak a játékhoz, ráadásul nem csak szeret focizni, hanem tud is. Kapusbravúrjaiddal, vetődéseiddel és jó kedveddel nagyon sikert arattál.

Szerettünk a miséidre járni, mert szépen misézel, és annak ellenére, hogy a magyar nem anyanyelved, érthetően és tartalmasan beszélsz. Prédikációidban mindig vannak szemléletes történetek és komoly teológiai gondolatok. Sokat beszéltél Istenről és az ő szeretetéről, de mertél az ember bűnéről is szólni.

A gyóntatószékben is odafigyeltél ránk, és sokat buzdítottál minket.

Hasonlóképpen a sekrestyében is jelenségnek számítottál: sekrestyésünk, ha nem vigyázott, könnyen kaphatott egy *barackot* a fejére, vagy egy *zsibist* a vállába. Persze *Török Zolit* sem kell félteni, meg tudja ő védeni magát.

A moldvai vidékről személyedben nagy adag természetességet hoztál, amiből nekünk a nagyvárosban talán nincs elég. Nem rejtetted a papi civil méltósága alá, hogy ember vagy: ha örömd volt, szeretted, ha veled együtt örülünk, ha rossz volt a kedved, megosztottad velünk bánatodat. Szeretted velünk beszélgetni. Köszönjük, hogy sokat láttál minket vendégül!

András atya, hiányozni fogsz! Szeretettel gondolunk majd rád, és biztos lehetsz benne, hogy imáink kísérni fognak minden utadon. Sok barátot szereztél. Reméljük, hogy te is vissza-visszagondolsz majd ránk, és imádkozol értünk! Útjaink pedig lehet, hogy találkoznak még...

Szerdahelyi Miklós

Nagyon jó ministránsnak lenni

Az évente megrendezésre kerülő egyházmegyei ministráns találkozót idén Esztergomban tartották 250 ministráns részvételével. A mi plébániánkat a szeptemberben alakult Bosco Szent János-kollégium képviselte 13 fővel. A gyerekek élményeiből idézünk.

– Nagyon jól éreztem magamat Esztergomban. Először ministráns ruhába öltözve bementünk a bazilikába, ahol *Paskai László* bíboros atya tartotta a misét. Utána plébániák közötti izgalmas akadályverseny következett. Az egész városban voltak állomások, ahová térkép segítségével kellett eljutni. Az első állomáson II. János Pálról voltak kérdések. Máshol megfogtuk egymás bokáját, és úgy kellett végigugrálni a pad egyik végétől a másikig. Az volt a legjobb, amikor egy játszótéren bekötöttük egymás szemét, és egy társunk, akinek nem volt bekötve a szeme, folyamatosan mondta, hogy merre menjünk a játékok között.

– Amikor elindultunk a busszal Esztergomba, nem tudtunk leülni, mert nem volt hely, és a csuklóban helyezkedtünk el. Út közben *Peti* viceket olvasott fel nekünk. Nagyon jókat nevtünk. Mikor odaértünk a bazilikához, először játszottunk, majd felvettük a ministráns ruhánkat és bementünk a nagy templomba. Hatalmas. Rengeteg ministráns volt. Részt vettünk a misén, ami kicsit hosszú volt. Amikor vége volt, ki-

mentünk játszani és ettünk. Utána visszamentünk a templomba, akkor volt igazán a találkozó, de már nem ministráns ruhában. És ekkor mentem oda megnézni a kassai vértanúk ereklyéit. Ez tetszett a legjobban. Majd elkezdődött a vetélkedő, a legtöbb a II. János Pál pápa életével kapcsolatos feladat volt. Amikor elvégeztük az összeset, elmentünk fagyizni. Utána volt az eredményhirdetés egy kisebb templomban. Hazafelé már volt hely a buszban. *Peti* akkor is viceket olvasott, és postásat játszottunk. Nagyon jó ministránsnak lenni!

Gábrriel Zsófi, Müller Feri,
Szabó Péter

Pilismaróti anziksz

Az Úr 2011. esztendejének áprilisában ismét sor került a leendő elsőáldozók és családjaik zárándoklatára. Ezúttal *Kálmán Antal*, pilismaróti plébános atya fogadott bennünket.

Az apropó a kétszázéves templom restaurálásának befejezése alkalmából tartott ünnepség volt. *Márton* atya áldásával indult neki a csapat, dacolva a böjti szelekkel, de mint tudjuk, rossz idő nincs, csak alkalmatlan öltözék.

Pilismarót már a készülődés lázában égett, amikor megérkeztünk, szervezettségük dicséretes. A település apraja-nagyja gyönyörű ünneplőbe öltözve ment a szentmisére. A szertartást *Udvardy György* püspök úr tartotta, aki innen egyenesen a pécsi kinevezését ment átvenni. A mise végén Antal atya megköszönte a felújításban résztvevő szakemberek munkáját, különösen szívet melengető volt az édesanyjához intézett pár szava.

Záróakkordként rövid koncertet adtak a zenekedvelő pilismarótiak. Utána – túlzás nélkül – kétszázféle, finomabbnál finomabb süteménnyel vendégelték meg az ünneplőket a helybeli aszszonyok. Nem tudtunk olyan gyorsan enni, hogy csak egy tálca is kifogyjon. A legszebb torta mégis a felújított templom piskóta má-

solata volt, Antal atya nem győzte szeletelni.

A trakta után a srácok – egytől egyig remekül viselkedtek a templomban – a plébánia mögötti pályán levezették a felgyülemlt energiájukat focival és kidobóval.

A nap következő programja egy március 15-höz kötődő vetélkedő volt, ahol a csapatok kiváló történelmi ismeretekről tettek tanúbizonyságot.

Eredményhirdetés után elstáltunk megnézni a Heckenastvillát, ami még messziről is nagyon barátságos nyári laknak tűnik, nem véletlenül járt ide *Deák*

Ferenc is. A helyi legenda szerint itt dolgozott az 1867-es kiegyezés szövegén.

Pilismarót híres szülötte *Lengyel Árpád*, aki a Carpathia hajóorvosaként elévülhetetlen érdemeket szerzett a Titanic hajótörteinek mentésekor. Emléktáblája nem messze található a templomtól.

A zárándoklat spirituális töltét *Kálmán Józsi* atya szavai adták, aki a leendő elsőáldozókat ellátta lelki útravalóval. *Krisztina* néni és *Enikő* néni büszkék lehetnek tanítványaikra.

Mikófalvy család

A gitárosok szép tavaszi napja

Együttesünk az idei nagyböjt során a farkasréti Mindenszentek plébánia meghívásának is eleget tett. Ez az alkalom egy szombatra (április 2.) esett. Reggel 8-kor templomkert takarítással indítottuk a napot, majd 10 órakor kezdődött a lelkigyakorlat. Mindnyájunkra mély benyomást tett *Gulybán Gergely* görög katolikus

atya, akin keresztül – ahogy egy ottani szervező fogalmazott – a Szentlélek vezette a lelkigyakorlatot. Ezután közösen tanultunk–tanítottunk gitáros dalokat, az eredmény pedig gitáros misével zárult. A lelki nap egészen nyolc, a misén már tizenkét tagunk vett részt. Öröm volt látni, hogy a megfiatalodott együttes tagjai milyen lelke-

sen és odaadással vettek részt a munkában, a lelkigyakorlaton és a szolgálatban. Ezzel a szép nappal gazdagodva készültünk a szokásos nagyböjti áhítatunkra, ami sokakat vonzott. Úgy érezzük, hogy azoknak, akik eljöttek, sikerült igazán bensőséges és a nagyböjti időszakhoz méltó élményt nyújtani.

Mezei Péter

Irány Esztergom, irány a bazilika!

Idén május 7-én – immár 20. éve – ismét engesztelő zarándoklat indult Esztergomba Magyarországról, egyúttal imádkozva a hercegprímás boldoggá avatásáért.

Szent István király tette az esztergomi székesegyházat az ország főtemplomává és püspökét a magyar egyház prímás-érsekévé. Itt volt kanonok Boldog Özséb, aki a tatárjárás idején a válságból kivezető utat az egyéni példaadásban, az engesztelésben, a szeretetben és Krisztus keresztségének különös tiszteletében jelölte meg. És itt volt érsek *Mindszenty József* bíboros, hercegprímás, aki a II. világháború után újraevangelizálási programjában kiemelt szerepet szánt az engesztelésnek.

A bíboros jelmondatát viselő Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola kezdettől fogva részt vett ezeken a zarándoklatokon. Mégis valamiféle többletet jelentett tíz évvel ezelőtt, amikor néhány *pasás* szülő – köztük több felsőkrisztinás is – elhatározta, hogy gyermekeikkel együtt egy nappal korábban elindulva, kerékpáron teszi meg az utat Budapesttől Esztergomig és vissza. A szilaj virtus és a magasztos eszme így talált egymásra, a Lélek indítására.

Ki gondolta volna akkor, hogy a kerékpáros zarándoklat az évek múlásával egyre nagyobb visszhangra talál. Az idején, tizedik kerékpáros zarándoklaton már mintegy 350 személy vett részt, köztük száz körüli alsós, közel száz felsős és több mint száz felnőtt. Óvodástól nagypapa korúig 19 csoportra bontva tették meg a résztvevők a 136 km-es távot a Pilisen át.

Szervezőként-résztvevőként írhatom, hatalmas testi-lelki élményt jelentett a csodálatos időjárással kísért zarándoklat, amelynek egyik csúcspontja a pilisszent-

léleki pálos kolostorromnál való keresztállítás volt. A keresztet egyik plébániai társunk készítette, és a pálosok jelmondata – „*Istenért, bazáért*” – díszíti. *Bátor Botond* tartományfőnök liturgia keretében mondott homíliája után a pálos himnusz éneklése közben állítottuk fel, majd Botond atya megáldotta. Igazi bensőséges ünnepé vált az ottlét azáltal is, hogy Pilisszentlélek hívő népe elhalmozott minket vendégszeretetével. Ízelítőt kaptunk a nyelvüket több száz éve őrző szlovák ajkúak hitéből is, amikor egymás kezét fogva két nyelven is elénekelték nekünk a Pilis himnuszát. Ennek refrénszerű sora – „*itten nincsen zajló tenger*” – nemcsak a Boldog Özsébre is nagy hatást gyakorolt hegység nyugalmát, békéjét idézte meg, hanem valamiképpen az ott élő népek egymás kölcsönös elfogadásban való együttélését is.

Zarándoklatunk másik csúcspontja az esztergomi szentmisén *Schönberger Jenő* szatmári megyéspüspök szentbeszéde volt. Hangsúlyozta, hogy Mindszenty József Krisztus szenvedésének tanújaként gondját viselte híveinek, minden magyart testvérének tekintett, minden magyarért felelős-

séget vállalt. Legfontosabb feladata a lelkipásztori munka volt, az imádság segítségével elmélkedve erősítette lelkét, hogy képes legyen megfelelni Isten akaratának. Mártír volt, aki csodálatos kitartással, egyházához és népéhez mindvégig hűségesen viselte testi-lelki szenvedéseit.

Idén is sokak összefogásával és előkészítő munkájával vált lehetővé a zarándoklat, beleértve a csoportvezetőket, az esztergomi szállásadókat, az étkeztetésről gondoskodókat, a kísérő autósokat, kerékpárszállítókat, kísérő mentősöket, valamint az egész konvojt Budapest területén kísérő rendőröket. Külön öröm, hogy a szűkebb szervezői körnek hét felsőkrisztinás édesapa is tagja.

Köszönöm a Mindenhatónak, hogy adott lelkesedést és erőt a szervezéshez és a kerekezéshez. Adjon Boldog Özséb és Mindszenty József életpéldája mindnyájunknak ösztökélést a Krisztus-követéshez, s országunk fölemelkedéséért való engeszteléshez. Lebegjen szüntelen szemünk előtt Mindszenty József alázatos mondata: „*Nemzetem szenvedése mellett a magam sorsa nem fontos.*”

Bartal Péter

Szép és új templomok

Rév Ilona Templomépítésze-tünk ma című, 1987-ben megjelent kötete plébániánk könyvtárában is hozzáférhető. Fontosságát fölösleges hangsúlyozni, hiszen előbb-utóbb sor kell, hogy kerüljön az Apor Vilmos tér közepén torzóként éktelenkedő, sorsúzott templomunk méltó felépítésére. Ahogy a II. világháború után épült 17 új templomot bemutató könyv megfogalmazza, a templomépítészet a fejlett építési módszerek, eszközök és lehetőségek ellenére „olyan – nem a technika által befolyásolt – minőségnek, mint a bensőségesség, a befelé fordulás, az érzelmi emelkedettség” kell megfelelnie, egyúttal megmérkőzve azzal a „feladattal, amelyet az építészet története során – kevesebb eszköz birtokában – már olyan magas szinten megoldott. Próbatétel, hogy tud-e autentikus környezetet teremteni kétezer éves szer-tartások számára”, már csak azért is, mert nagyon is jellemző, hogy „korunk építésze alig kitapasztalt tulajdonságú anyagokkal, a technikai és esztétikai megoldások közt szabadon válogatva kísérletezik”. Következésképp rendkívüli feladat minden építész számára, aki templomépítésre adja a fejét, hogy össze tudja egyeztetni a korszerű technikát az érzelmi–spirituális igényekkel.

A könyvben gazdag képanyag kíséretében bemutatott templomok (köztük a hollóházi, a farkasréti és a révfülöpi) egyértelműen mutatják, hogy az egyház – akár még a II. Vatikáni Zsinat liturgikus reformját is megelőzve – úgy lépett túl a historizálás két évszázados állóvizén, és úgy kapcsolódott be a korszerű művészet áramkörébe, hogy közben nemcsak hogy megmaradtak a hagyományos értékek, de a litur-

gikus cselekmények is érthetőbbé, emberközelibbé váltak. Tekintettel a mi adottságainkra (a meglévő templomalap, a 2–3 szintes polgári társasházak uralta környezet stb.), én most mégis az 1956-os földrengés után újjáépült taksonyi Szent Anna-templomra hívom fel a figyelmet. Tervezője *Árkay Bertalan*, a városmajori templomot tervező *Árkay Aladár* fia, aki az ovális alaprajz által eleve meghatározott eredeti (akár barokkos) formát, illetve hatást azzal is megőrizte, hogy a homlokzatot teljes magasságában olyan tagolással képezte ki, hogy a bejárat fölötti keskeny ablaksor és a szélső fal-síkok együtt mégis modern épület benyomását keltik. Mint ahogy Rév Ilona megállapította, „a templom architektonikájának őszintesége, dísztelen nagyvonalúsága szókimondóan hirdeti huszadik századi eredetét”.

A taksonyi templom

Érdemes tehát figyelemmel kíséreni minden őszinte templom-építési törekvést, hiszen „az állam és az egyház viszonyának stabilizálódása, (...) a templomépítkezéseket gátló helyi akadályok elhárulása” megteremtette annak lehetőségét, „hogy a templom-építkezéseket ismét esztétikai törekvések hassák át”.

Szende Ákos

Anyakönyv 2011. március–május

Halottaink

Gazsi Ferenc (85)
Liszai Kocsik Mihály (68)
Cinkotai István (92)
Kenessey Józsefné (86)
Rédl Mártonné (93)
Dr. Jaszovszky László (94)
Szabó Mária (84)
Cselenyák Istvánné (79)
Tóth János (95)
Pecze László (89)
Boda-Novy Béla (74)
Tihanyi Sándor (89)
Czöndör Lászlóné (93)
Ritter József (78)
Dr. Apor Lászlóné (90)
Mayer Zoltánné (70)
Somossy Ferencné (83)
Végesi István (90)
Gerencsér Istvánné (67)
Buksa Györgyné (88)
Vida László (58)
Dr. Mészáros Gyuláné (84)
Sztrakay Józsefné (94)
Gröber Lászlóné (86)

Házasságkötések

Kiác Benedek – Rigó Orsolya

Keresztelések

György Domonkos
Pozsonyi Karolin
Dósa Júlia
Walter András Botond
Bölcskei Artúr
Bölcskei Izabella
Szakál Borbála
Egyházi Mátyás Balázs
Estefán Lea
Estefán Abigél Klára
Volcz Borbála Eszter
Molnár Bernát Antal
Pintér Emese Ágnes

**Családos nyaralási
lehetőség Balatonfenyvesen
június 18-tól augusztus 27-ig.
Érdeklődni
Márton atyánál lehet.**

Gary Chapman – A házasság négy évszaka

A boldogság nem állandó. Életünk állapotai olyanok, mint az évszakok, váltják egymást. Sokan azt gondolják, a házasság ösztönösen működő kapcsolat, pedig a jó házasság a legtöbbször sok munkával jár. Ehhez nyújt segítséget *Gary Chapman* legújabb műve, amely már a 13. magyarul megjelent könyve.

A kapcsolat évszakai csakúgy, mint a természetben, következetesen és kérlelhetetlenül követik egymást. A szerző nemcsak ismerteti a házasság különböző évszakai sajátosságait, kihívásait és nehézségeit, hanem a házasság megújításának bemutatott módszereivel, valamint az önismereti gyakorlatok segítségével reményteljes utat mutat a kapcsolatok minőségének megváltoztatására. Harmincéves tanácsadói tapasztalatai alapján elkötelezetten vallja, hogy az ősz bizonytalanságától vagy a tél hidegétől és az elidegenedéstől szenvedő párok is továbbléphetnek: újra megismerhetik a tavasz reményét, a nyár melegét és intimitását. Mindenki képes pozitív

irányba változni! A világszerte ismert keresztény szerző szerint valamennyi életszakaszban van lehetőség az érzelmi stabilitás és a boldogság elérésére.

„Amikor a férj és feleség Isten életükre vonatkozó tervével összhangban él, kölcsönösen alárendelődnek egymásnak, és mindketten egymás javát keresik.

Ebben a szabad és szeretetteljes partnerségben mindketten képesek lesznek betölteni Istentől kapott küldetésüket.” – írja a szerző.

Harmat, 272 old. ára: 2.500 Ft.

Magó Kinga

Jézus nyolc mondása a boldogságról

A boldogságot ma olyan szavakkal rokonítjuk, mint öröm, jókedv, örvendezés, gondtalanság, élvezet, gyönyör, kéj. Valóban ezek lennének azok a célok, amikért érdemes a napi küzdelmet felvállalni?

Mi, keresztények legalább ismerhetjük a Szentírás nyomán, hogy az „örök boldogság” az üdvösség ígéretét tartogatja számunkra, s hallhattuk már számtalanszor Jézus tanítását a *nyolc boldogságról*, amit – valljuk be őszintén – egyikünk sem tud maradéktalanul magára vállalni, hiszen ki szeretne a lelke mélyén szegény, síró, éhező vagy üldözött lenni.

Érdeklődéssel vettem kezembe *Nemeshegyi Péter* könyvét, aki már az első oldalon megfogalmazott kérdésével – „Kinek van hát igaza? Jézusnak vagy a mai közvéleménynek?” – csak fokozta várakozásaimat. A szerző könnyed, hétköznapi megközelítése magával ragadott. A könyv közérthető, gördülékeny stílusban íródott, ugyanakkor az élet értelmének filozófiai mélységeibe kalauzolja az olvasót, és több rövid történet segítségével még hitelesebbé és érzékelhetőbbé teszi a nyolc boldogság a mai ember számára is „emészthető” értelmezését. Ha a boldogság ajtajának kulcsát nem is lehet konkrét értelemben megtalálni a *Hogyan lehetünk boldogok?*-ban, az olvasó méltán remélhet hitet, derűt, bátorítást sugárzó, kinek-kinek a saját életében is apró pénzre váltható útmutatást a könyvtől.

Korda Kiadó, 550 Ft+Áfa

Seidl-Pécs Olívia

EGYKÖNYV

Az internetes keresztény könyvesbolt

Több száz keresztény

KÖNYV

FILM

ÚJSÁG

EGY helyen.

www.egykonyv.hu

Kelenvölgyben (XI. ker.),
a lovarda fölött, a Kőérberek dűlőútról
közvetlen bejáratú, 120 négyzetöles (430 m²),
autóval is megközelíthető
zárt kert eladó.
Faház, kút van. Áram a közelben.
Tömegközlekedés: 41-es villamos és kék autóbusz.
Tel: 321-3535

Közvetítést hallanak...

Hetekkel előtte gondosan megterveztem, hogy II. János Pál pápa boldoggá avatását otthon nézve, imádságos lélekkel kapcsolódok be az egyház ünneplésébe.

A nagy ünnep előtti pénteken késő délután a budai alsó rakparton haladtunk kocsival, amikor megszólalt a telefonom: „Szikora József, a Magyar Katolikus Rádió szerkesztője vagyok. Atya, nagy bajban vagyunk. A Duna TV megígérte, hogy átadja a magyar hangot, ezt azonban most megtagadta. Nekünk kell megcsinálni, légy szíves, állj be a közvetítésbe!” Lelki szemeim előtt megjelent a katolikus rádió épülete, ahol a stúdióig több mint harminc lépcsőn kell felmenni. Jelenlegi állapotomban ezt nem tudom megtenni. Szombat reggelre ígértem választ.

Éjszaka nem sokat aludtam. Reggelre az igen mellett döntöttem, és ezt meg is telefonáltam. A szombat lázas készülődésben telt. Az internetem nem működött, ismerősöm segítségét kellett kérni a szertartást ismertető, Vatikán által összeállított könyvecske letöltéséhez. Majd éjfélig dolgoztam, és minden anyag összecsomagolva együtt volt.

Korán indultunk autóval, és közben segítők, Zsuzsa sokszor mondta: fel tudsz menni, biztos lesznek, akik segítenek. Megérkeztünk a rádió Délibáb utcai épülete elé, és élelem meredt az első 14 lépcsőfok. Meglepetésemre könnyen sikerült. Tízperces pihenő után a portás úr segítségével feljutottam a stúdió emeletére. Micsoda megkönnyebülés. Mi voltunk az elsők.

Több mint fél óra volt még hátra, már együtt volt az egész stáb: Szerdahelyi Csongor, Szikora

József, valamint a közvetítés technikai vezetője, Fülöp Csaba, számos munkatárssal együtt. Gyors megbeszélés. Szerepek elosztása, mikrofon beállítások, jelzések stb. megbeszélése. Mindenki lázasan készült az utolsó percekig. Nem is néztem a stúdió óráját, hisz teljesen gondolataimba mélyedtem, amikor megszólalt a rendező: egy perc. Ekkor vált teljesen feszültté a levegő. Szemünk a képernyőn, és Szerdahelyi Csongor üdvözölte a hallgatókat, majd mindegyikünknek átadta a szót, hogy az adást követők érezzék a pillanat nagyságát.

Beleélve magunkat a Szent Péter téren összegyűltek hangulatába, követtük az eseményeket. Nem szabad elfelejteni, hogy a tévéközvetítésnél a néző mindig lát valami érdekeset. A rádióhallgató azt „látja”, amit a riporter mond. Ezért sokszíniú közvetítettünk az első pillanattól kezdve. Mindegyikünk boldogan idézte fel II. János Pál pápával kapcsolatos élményeit, ha éppen „üres” pillanatunk volt. A boldoggá avatás pillanatában csak azért nem tapsoltunk, mert adásba voltunk kapcsolva.

Ha egyszerűen szeretném a mise menetét meghatározni, minden a szokott rendben történt. Intés, személycseré, váltás, a tér hangjának beúsztatása folyamatában nem vettem észre az idő múlását. Megszólalt a bemondó hölgy: 12.50. Kedves hallgatók! Közvetítést hallottak... Kitérült a stúdió ajtaja, és a közvetítést hallgató kollégák mosolyogva köszöntöttek, és örömben mi is osztoztunk. Abban biztos voltam, hogy volt egy égi segítők: Boldog II. János Pál pápa.

Verbényi István atya

Elköszön

a szerkesztőség

Tizennegyedik évfolyamában jár a plébániánk lapja. Ha nem számoltam el magam, hetvenkét Felsőkrisztina és a jubileumi könyvünk a szerkesztőség teljesítménye. Le a kalappal, elsősorban Babics Balázs előtt, aki tördelte és a technikai hátteret biztosította, továbbá Vasdinnyei Miklós előtt, aki Berlinbe távozásáig olvasószerkesztője és korrektora volt a lapnak, Lukács Kriszta főmunkatársunk előtt, aki cikkeivel, ötleteivel mindvégig termékenyítő hatással volt a szerkesztőségre, Béres György és Szende Ákos előtt, akik értékes gondolataikat soha nem voltak restek papírra vetni, és sok más szerzőnknek is köszönettel tartozunk.

A szerkesztőség a mindezen idáig felsorolt sikerek ellenére 14 év után elfáradt, és a plébániai képviselőtestület balatonfenyvesi kihelyezett ülésén, május 28-án nekem jutott osztályrészül, hogy bejelentsem, letesszük a stafétabotot. A búcsúra megjelenő Te Deum-i szám az utolsó, ami a mi szerkesztésünkben megjelenik.

Abban bízunk, hogy lesznek olyan testvérek, akik átveszik a stafétabotot, és a Felsőkrisztina továbbra is jelenik meg. Akinek kedve és vénája van a szép szolgálathoz, bátran jelentkezzen Márton atyánál, és a most leköszönők nevében ígérem, hogy mi is minden segítséget megadunk a folytatáshoz. Cikkkel, tanáccsal, fotóarchívummal és tördelési tanácsokkal állunk rendelkezésre.

Szerdahelyi Csongor

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente ötször: adventre, nagyböjtre, húsvétra, Te Deumra és Veni Sanctéra

XIV. évfolyam, 3. szám 2011. Te Deum. Lapunk megjelenését a XII. kerületi önkormányzat támogatja.

Szerkesztő: Szerdahelyi Csongor, főmunkatárs: Lukács Krisztina, korrektor: Rochlitz Bernadett, tördelő: Babics Balázs

felsokrisztina@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net